08.03.2015 г. / 20:41:14

Вяра

Неделя след Кръщение Христово

В НЕДЕЛЯ СЛЕД КРЪЩЕНИЕ ХРИСТОВО (Богоявление, Йордановден)

Народът, който седеше в мрак, видя голяма светлина! (Ис. 9:2, Мат. 4:16)

Благослови отче!

Благочестиви християни! Нашата Православна Църква е наредила на всеки царски празник да празнуваме и предпразненство, и след празненство, първото е за посрещане на празника, а второто, за да благодарим, както днес празнуваме, за да благодарим за Христовото кръщение, при което стана обновление на душите ни, което не може да се разбере с ум, защото то довежда и възрастния човек до младенчески безгрешен живот, щом се кръсти, но този дар не е от водата, в която се кръщаваме, а от освещението от Светия Дух. Водата е само, за да видим образ, в нея греховете ни се измиват невидимо, щом тялото се потопи. Защото човек се

състои от видимо тяло и невидима душа, за това се кръщава с видима вода и невидим Дух. С водата се умива тялото, а с Духа се освещава душата. Но и водата, в която се кръщаваме, не е обикновена, защото е осветена от свещеник, чрез Светия Дух. И така човек се ражда душевно, щом бъде потопен три пъти в тази вода, с което показва трите Божии Лица или тридневното Христово възкресение и става наследник на Божието Царство, ако постъпва в съответствие с Божиите заповеди, както послушният син става наследник на бащиния си имот, но ако не е послушен, той не е достоен да бъде наследник, както повелява законът. Човек, който не слуша Божия закон, бива оставен от Бога, както е изоставен днес Назарет от Христа, както ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Матей, зачало 8

А като чу Иисус, че Иоан е предаден, отиде в Галилея, и като остави Назарет, дойде и се засели в Капернаум крайморски, в пределите Завулонови и Нефталимови, за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: „земята Завулонова и земята Нефталимова, на крайморския път, отвъд Иордан, езическа Галилея, народът, който седеше в мрак, видя голяма светлина, и за ония, които седяха в страна и сянка смъртна, изгря светлина“. Оттогава Иисус начена да проповядва и да казва: покайте се, защото се приближи царството небесно. (Мат.4:12-14)

ТЪЛКУВАНИЕ

Като се върнал от Египет на осемгодишна възраст, Иисус Христос отишъл в град Назарет, където живял до тринадесетата Си година, а като станал на тридесет години, отишъл в пустинята и постил четиридесет дни и четиридесет

нощи, през което време дяволът го изкушавал, там когато Христос огладнял, дяволът Му казал да каже на камъните да станат на хляб, та да яде. Като грабнал Христа от там, дяволът Го занесъл в Иерусалим на храмовата стряха и Го карал да скочи от там. След това Го занесъл на една много висока планина и като Му показал всички царства на света, Му казал, че ще Му ги подари, ако му се поклони. Тогава Христос се разгневил на дявола и го изпъдил. От там Христос пак отишъл в Назарет и живеел там. А свети Иоан Кръстител, който вече бил напуснал Иорданската пустиня и живеел сред евреите, много пъти укорявал цар Ирод за беззаконието му, за това, че взел жената на брат си Филип, за което Ирод се разгневил и затворил Иоан в тъмницата, и като празнувал рождения си ден заклал Иоан, а Христос, като чул това, напуснал Назарет, излязъл от иудейските земи и отишъл в Галилея, в която живеели евреи и елини. Христос се скрил от Ирод, за да ни научи да се пазим от злото и да не тичаме сами безрасъдно, към бедите. Христос отишъл в Галилея поради Иродовата завист и се заселил в град Капернаум, който е разположен край морето в пределите Завулонови и Нефталимови, за да се изпълни пророчеството на Исая, който казал: „земята Завулонова и земята Нафталимова…. край морският път, отвъд Иорданската стена, езическа Галилея, която седеше в мрак, видя голяма светлина“ (Ис. 9:1,2). Вижте как Исая не казал само „Галилея“, а казал: езическа Галилея, защото, когато дошли от Египет, евреите се заселили в земите край Иордан, в които имало много трева за добитъка им. А асирийският цар Сенахирим, като поробил евреите, взел онова място и го заселил с елини, които се наричали самаряни от планината Самор. И там станали две Галилеи: елинска и еврейска, в която се явил Христос след възкресението Си.

Ето в тази Галилея хората седели в мрак (в грях) и в смъртната сянка на закона. Те видели голяма светлина, тоест

Христа или Евангелието, което ги просветило да познаят Бога. Защото от тогава Иисус започна да проповядва и да казва: покайте се, защото се приближи небесното царство.

От както Ирод затворил Иоан и го убил, от тогава Христос започнал да поучава, а преди това седял и чакал Иоан да свидетлствува за Него и да Му подготви пътя, за да повярват в Него, както било казано от пророците: „Ето Аз изпращам пред лицето Ти Моя Ангел, който ще приготви Твоя път пред Тебе“ (Мал. 3:1, Марк. 1:2). И така, след като казаното от пророците се сбъднало, Христос започнал да поучава и казвал: Покайте се, защото се приближи небесното царство, тоест приближи се Христос, Евангелието и добрият живот, защото когато живее чисто, като ангел, човек е небесен и е в рая. От тук ясно се вижда, че Небесното царство е в нас, ако живеем, както ни повелява Евангелието. Защото царството небесно не е ястие и питие, а правда, мир, въздържание, милост и любов (Рим. 14:17). Ако имаме тези неща, то небесното царство е в нас, ако пък ги нямаме, значи сме много далеч от него, защото сам апосол Павел казва: „Който е блудник, прелюбодеец, пияница, грабител, немилостив и неправедник, няма да види небесното царство“ (1Кор. 6:9,10).

Ето че Небесното царство е вътре в нас. Защото Христос се яви на земята, за да ни упъти към спасението, да ни отвори рая, да развали враждата, която Бог имаше с нас, да ни помири с Бога и да излее Светия Дух в сърцата ни, да ни освети и прослави заради голямата Си милост. Безгрешният се кръсти на Иордан, за да ни очисти от греховете ни и да ни избави от дяволското робство. И ни остави светото Кръщение, като скъпоценен дар. Трябва да го пазим чисто и непорочно, тоест да не замърсяваме устата си с лъжа, клевета, хула, обида и срамни приказки. Да не помрачаваме очите си с грешно поглеждане, да пазим сърцето си от лукави помисли и всички членове, от неправда и беззаконни дела, за да отидем пред

Бога чисти, каквито сме излезли от светото Кръщение. Защото ние сме измити с кръвта Христова и сме изкупени скъпо с Неговата кръв. За това трябва да се пазим от грях, за да не ни излъже нещо светско, да не гледаме, че светския грях е сладък, а да мислим, че той завлича човека в безкраен огън. Мислете че смъртният час и Страшният Божи съд наближават, нощта премина и денят наближава. Нощта е тукашния живот, в който ходим, като в тъмнина и крием мръсните си дела, а денят е Страшният съд, на който ще излязат на яве всичките ни скрити дела, заради които ще се посрамим пред Бога, пред ангелите и пред целия свят.

ПОУЧЕНИЕ

За това трябва и ние вече да оставим нашите грехове, да се покаем и изповядаме. Защото ние, които сме съгрешили, няма да получим спасение, ако не се покаем от все сърце, както ниневитяните и ако не поплачем за греховете си, докато не е дошъл смъртният час, за да умилостивим Бога. Добре е човек да не съгрешава и тогава не трябва да се кае, нито да плаче, но понеже сме слаби човеци, много пъти се случва да съгрешаваме поради невнимание, за това и трябва да се каем. О колко е блажен онзи, който не е съгрешил след кръщението си! Защото е чист, като ангел. А който е съгрешил, трябва да плаче много и да пролее сълзи, колкото водата с която е кръстен, за да се измие от греховете си, и тогава ще получи опрощение, както мнозина грешници са се измили с плач от греховете си. Но само плач без добри дела не помага нищо. А когато е съчетан с други добродетели, като пост, молитва, милостиня и други, тогава помага много. Но какво трябва да направим ние, които сме съгрешили след кръщението си? Трябва много да благодарим на Бога, Който ни е оставил, като второ кръщение покаянието и сълзите, с които се измиваме

втори път от греховете си, като с кръщение. Защото ако не беше покаянието, не знам кой щеше да получи спасение. Но милостивият Бог ни даде не само второ кръщение (покаянието), но и трето, което е най-славно, тоест мъченическо кръвопролитие. Защото най-блажен е онзи който, когато стане нужно, пролее кръвта си за православната ни християнска вяра. Но човек не бива да се хвърля в беда самоволно и без нужда, а който претърпи мъчение и насилствена смърт, тогава когато стане нужно, ще бъде увенчан от Бога, като мъченик. Така и който робува на чужд народ с голямо потисничество и не се отрече от вярата си и от Бога, а търпи до като дойде времето, ще получи от Бога голяма награда за търпението си. Като грешни човеци сме длъжни да търпим, да се надяваме на помощ от Бога и Той ще уреди и ще направи всичко, каквото трябва. Нему слава във вечните векове, амин.

Из "Софроние" на епископ Софроний Врачански

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

buditeli.info © 2017